Lietas Nr. 11360020413
Lietas arhīva Nr. K34-0138-13/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Saldū, 2013.gada 18.oktobrī.

Saldus rajona tiesa šādā sastāvā

tiesnese Gunita Galiņa,

ar tiesas sēdes sekretāri Vinetu Augustiņu,

piedaloties prokuroram Kasparam Didzim,

advokātei Daigai Ročkus,

iztiesāja atklātā tiesas sēdē Saldū, Tūristu ielā 3, krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēta pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas.

Pārbaudījusi un novērtējusi tiesas sēdē pierādījumus lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a :

/pers. A/ tīši nodarīja miesas bojājumu, kas bīstams dzīvībai:

2013.gada 22.aprīlī plkst. 19:00, /adrese/ dzīvojamā istabā, /pers. A/, būdama alkoholisko dzērienu ietekmē, dusmu uzplūdā uz /pers. D/ par to, ka viņa izmanto /pers. A/ datoru, nolūkā nodarīt cietušajai miesas bojājumus, ne mazāk kā divas reizes ar dūri tīši iesita uz dīvāna sēdošajai /pers. D/ pa seju deguna rajonā, kā rezultātā /pers. D/ zaudēja samaņu, pēc kā /pers. A/ izgāza viņu no dīvāna un desmit reizes tīši spēra uz grīdas gulošajai /pers. D/ ar kājām, kurās uzvilkti puszābaki ar purngalos iestrādātu metālu plāksni, pa seju un krūšu kurvja kreiso pusi, tādējādi nodarīja /pers. D/ miesas bojājumus – deguna kaula lūzumus ar dislokāciju, krūšu kurvja kreisās puses 6., 7., 8., 9., 10., 11. ribu lūzumi, kas sarežģījās ar brīva gaisa un brīvu asins ieplūšanu kreisā pleirālā telpā, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētā /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

/pers. A/ tiesas sēdē sevi par vainīgu spriedumā norādītajā apsūdzībā atzina daļēji un paskaidroja, ka /pers. A/ tiešām iesitusi pa muti aiz dusmām par to, ka /pers. D/ bez atļaujas aiztikusi viņas bērnam piederošo datoru. Nenoliedz, ka sitiena rezultātā salauzusi cietušajai degunu, taču vairāk neesot situsi un kājām arī neesot spērusi. Uz zābakiem neesot bijušas asinis, zābakos neesot arī dzelzs plāksne ielikta. /pers. F/ likusi savākt cietušo un viņš kā gājis, tā pazudis uz divām dienām. Pēc tam atgriezies un pastāstījis, ka /pers. D/ ievietota slimnīcā sakarā ar lauztām ribām un degunu. /pers. A/ bijusi šokā par to, jo nezinot, kurš cietušajai nodarījis miesas bojājumus. Pirmstiesas izmeklēšanas laikā esot atzinusi savu vainu tikai tādēļ, lai tiktu palaista uz mātes bērēm, jo neatzīšanās gadījumā inspektors draudējis apcietināt. /pers. A/ uzskata, ka viņai neesot jāatbild par „ūdeņiem cietušās plaušās", tā esot viņas sena plaušu slimība. Pēc sitiena cietušajai pat zilums neesot palicis.

Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punkta kārtībā nolasītajās /pers. A/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajās liecībās 2013.gada 24.maijā viņa liecinājusi, ka iedzeršanas laikā sastrīdējusies ar /pers. D/, kura pārmetusi, ka apsūdzētā gribot viņai atņemt draugu /pers. F/. Strīda laikā iesitusi /pers. D/ pa degunu ar dūri, no kā cietusī nokritusi,viņai asiņojis deguns, vēl divas reizes viņai iespērusi pa krūšu kurvi ar zābakā apautu kāju. Zābaks bijis ar metāla purnu. Pēc tam /pers. D/ izgājusi un palikusi guļam koridorā. Tur vēlāk redzējusi asins peļķi (lietas 25., 26.lapa). Savas liecības /pers. A/ vēlreiz apstiprinājusi 2013.gada 2.jūlijā (lietas 30.lapa).

Noklausoties cietušās un liecinieku liecības un pārbaudot pārējos pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzētās

/pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta pirmās daļas pierādīta pilnībā kā ar pašas apsūdzētās pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, tā arī ar liecinieku liecībām, ekspertu atzinumiem un visiem lietas materiāliem to kopumāun savstarpējā sakarībā.

/pers. D/ liecināja, ka ilgstoši pazīstot apsūdzēto un šā gada 20.aprīlī kopā ar viņu un savu faktisko vīru /pers. D/ apsūdzētās dzīvoklī /adrese/ ielā lietojusi alkoholu. /pers. A/ par kaut ko sastrīdējusies ar /pers. F/, abi aizgājuši uz pilsētu, kamēr cietusī palikusi dzīvoklī un darbojusies ar datoru. Laikam kaut ko nepareizi nospiedusi un datorā pārstājusi skanēt mūzika. Kad apsūdzētā atgriezusies dzīvoklī, ļoti sadusmojusies, ka aiztikts viņas dators un iesitusi cietušajai ar dūri pa seju, pēc mirkļa vēlreiz iespērusi ar kāju pa seju, no kā cietusī zaudējusi samaņu. Atguvusies uz grīdas koridorā, ļoti sāpējušas ribas. Dzīvoklī baidījusies atgriezties, jo apsūdzētā varētu turpināt viņas sišanu, tādēļ devusies prom, arī uz savu dzīvokli baidījusies iet. Uz ielas viņu panācis /pers. F/ Grīvāns, viņš arī pastāstījis, ka izvilcis cietušo no /pers. A/ dzīvokļa koridorā, ko viņa tam likusi izdarīt. /pers. D/ sišanā neesot iejaucies, jo apsūdzētā piedraudējusi, ka tādā gadījumā piekaušot arī viņu. Kopīgi aizgājuši līdz /pers. F/ darba kolēģim /pers. H/, kur apmazgājusi asiņaino seju un kaimiņiene izsaukusi ātro palīdzību, jo cietušajai kļuvis aizvien sliktāk. Aizvesta uz Dobeles slimnīcu, kur stacionārā ārstējusies 2 nedēļas sakarā ar vairāku ribu lūzumiem. Sākumā slimnīcā teikusi, ka mājās nokritusi pa kāpnēm, jo baidījusies no /pers. A/ atriebības. Arī iecirkņa inspektoram teikusi, ka taisnību nestāstīšot aiz bailēm no apsūdzētās. /pers. D/ apstiprināja, ka pirms notikuma divus mēnešus dzīvojusi pie /pers. A/ un apsūdzētā ar viņas faktisko vīru gulējusi kopā. /pers. F/ pateicis, ka turpmāk dzīvos kopā ar /pers. A/,sākumā savākusi savu somu un aizgājusi uz mājām. Otrā dienā atkal atgriezusies, abas ar apsūdzēto izrunājušās par radušos situāciju un /pers. A/ teikusi, ka viņai nenākot prātā dzīvot kopā ar /pers. F/. Tomēr piekaušanas iemesls bijis nevis datora peles sabojāšana, bet gan sarežģītās attiecības vīrieša dēļ. /pers. A/ piedraudējusi, lai nejaucoties pa vidu viņu attiecībām, ja redzēšot cietušo kopā ar /pers. F/, tad abi dabūšot. Tā arī noticis. /pers. D/ apstiprināja, ka pirms notikuma viņai nekādu miesas bojājumu nav bijis. Neesot arī nekur kritusi. Kad atguvusies koridorā, tur viss bijis tīrs un nekāda malkas kaudze neesot, atguvusies guļot uz grīdas. /pers. A/ viņai salauzusi degunu un ribas. Dzīvoklī bijuši tikai trijatā un neviens cits viņu neesot sitis. /pers. F/ atjaunojis kopdzīvi ar cietušo un pārliecinājis viņu stāstīt visu patiesību.

/pers. F/ liecināja, ka viņa klātbūtnē /pers. A/ uzbrukusi /pers. D/, iesitusi viņai pa seju ar dūri, pēc sitiena /pers. D/ saļimusi, zaudējusi samaņu un nokritusi uz grīdas. Pēc brīža mēģinājusi piecelties, taču /pers. A/ izdarījusi vēl vairākus sitienus un spērienus ar kājam pa ribām.Tobrīd/pers. A/ kājās bijuši melni apavi. /pers. C/ saukusi, lai nedomā iejaukties un nelienot pa vidu, paklausījis, lai ātrāk viss beigtos. Sapratis, ka faktiski kautiņš notiek viņa dēļ, jo kādu laiku nolēmis padzīvot kopā ar /pers. A/, pārtraucot kopdzīvi ar cietušo. Piekauto /pers. D/ aiz padusēm izvilcis koridorā, kā to likusi apsūdzētā. Pēc brīža izgājis skatīties un /pers. D/ jau izgājusi uz ielas. Panācis cietušo, lai aizvestu uz mājām, viņa sūdzējusies par stiprām sāpēm ribās, lūgusi palīdzēt nokļūt uz slimnīcu, tādēļ iegājuši pie darba kolēģa /pers. H/ ielā, kur kaimiņiene izsaukusi ātro palīdzību, jo cietusī vairs nespējusi paie/pers. D/ ātrā palīdzība aizvedusi uz Dobeles slimnīcu, kur viņa ārstējusies vairākas nedēļas.

/pers. H/ liecināja, ka 22.aprīļa vakarā pēc plkst.20.00 pie viņa ienācis darba kolēģis /pers. F/ un stāstījis, ka viņa faktiskā sieva /pers. D/ nokritusi un sasitusies, prasījis ūdeni, lai cietusī apmazgātos, jo seja bijusi asiņaina. Iedevis bļodu ar ūdeni, vēlāk redzējis, ka sētā iebraukusi ātrā palīdzība. To izsaukusi kaimiņiene /pers. O/ un /pers. D/ aizvesta uz slimnīcu.

/pers. O/ liecināja, ka 22.aprīļa vakarā mājas verandā satikusi manāmi iereibušu /pers. E/ kopā ar /pers. F/. /pers. D/ izskatījusies sasista, jo roku turējusi pie ribām un sūdzējusies par sāpēm. Piedāvājusi izsaukt ātro palīdzību , kam abi neiebilduši. Drīz atbraukuši mediķi un /pers. D/ aizvesta uz Dobeles slimnīcu.

Tiesa atzīst par patiesām un objektīvām cietušās un liecinieku sniegtās liecības tiesas izmeklēšanas laikā, kas pilnībā apstiprinās arī ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

Kā cietusī /pers. D/, tā liecinieks /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā un tiesas sēdē sniedza konsekventas liecības par apsūdzētās darbībām miesas bojājumu nodarīšanā cietušajai. Tiesai nav pamata apšaubīt šis liecības, jo arī apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā analogi liecinājusi par nozieguma izdarīšanas apstākļiem. Tiesa atzīst, ka tiesas sēdē /pers. A/ apzināti sniedza nepatiesas liecības , lai izvairītos no atbildības un apgalvojums, ka policijā tikai inspektora ietekmēta parakstījusi vaļsirdīgu atzīšanos, ir nepatiess.

Dienesta ziņojumā iecirkņa inpektors /pers. S/ apstiprinājis, ka aizdomās turētās /pers. A/ liecības pierakstījis no viņas vārdiem, ko pati /pers. A/ apstiprinājusi, parakstoties protokolā pēc izlasīšanas. Nekādi draudi un piespiešana atzīties nav notikusi (lietas 42.lapa). Kā redzams no lietas materiāliem, /pers. A/ saistībā ar konkrēto noziegumu nav tikusi aizturēta policijā, līdz ar ko nav ticis lemts jautājums par viņas apcietinājumu.

No SIA „Dobeles un apkārtnes slimnīca" izziņas redzams, ka /pers. D/ ārstējusies stacionārā slimnīcas ķirurģiskajā bloka traumu nodaļā no 2013.gada 22.aprīļa līdz 2.maijam (lietas 8.lapa).

No SIA „Saldus medicīnas centrs" 2013.gada 21.maija Aprūpes nodaļas izraksta-epikrīzes Vēst. Nr. 440, redzams, ka cietusī /pers. D/ iestājusies stacionārā 10.05.2013 un izrakstījusies 21.05.2013 ar diagnozi – kreisās puses multipli ribu lūzumi, kreisās puses hodrotoraks (lietas 12.lapa). Minētā izziņa apstiprina, ka cietusī sakarā ar gūtajām traumām turpinājusi ārstēšanos pēc izrakstīšanās no Dobeles slimnīcas.

Tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2013.gada 3.jūnija eksperta atzinumā Nr. 291, norādīts, ka cietušai /pers. D/ konstatēti miesas bojājumi: deguna kaula lūzums ar dislokāciju, krūšu kurvja kreisās puses 6.,7.,8.,9.,10.,11. ribu lūzumi, kas sarežģījās ar brīva gaisa un brīvu asins ieplūšanu kreisā pleirālā telpā, kas varēja rasties 22.04.2013.g. pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai (lietas 15.-16.lapa). Tiesai nav pamata apšaubīt augstāk minēto eksperta atzinumu par /pers. D/ nodarīto miesas bojājumu veidošanās mehānismu, lokalizāciju un smaguma pakāpi atbilstoši spriedumā norādītajai apsūdzībai, jo tiesas izmeklēšanā netika iegūtas nekādas jaunas ziņas par faktiem, kas norādītu uz pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo apstākļu neesamību.

Nav guvusi apstiprinājumu apsūdzētās izvirzītā versija, ka /pers. D/ miesas bojājumus varēja gūt, uzkrītot koridorā uz malkas maisa. Ribu lūzumu rašanās mehānisms atbilst vairākkārtējiem kāju spērieniem ar zābaku, kurā iestrādāts metāls. Kā norādīts tiesu medicīnas eksperta atzinumā, salauzto ribu rezultātā cietušajai bojātas plaušas un notikusi gaisa ieplūšana krūšukurvī. Minētais

apstāklis izslēdz otru apsūdzētās versiju, ka plaušu trauma cietušajai bijusi jau ilgi pirms konkrētā incidenta. Ar fiziski traumētu plaušu cietusī nekādā gadījumā nebūtu varējusi vairāk kā nedēļu turpināt iedzeršanu apsūdzētās kompānijā. Kā konstatēts tiesas izmeklēšanā, dažu stundu laikā pēc gūtās traumas /pers. D/ veselības stāvoklis krasi pasliktinājās un savlaicīgi nesniegtas medicīniskās palīdzības gadījumā cietušās izdzīvošanas iespējas būtu minimālas.

Notikuma vietas apskates protokolā un fototabulā fiksēta apsūdzētās zābaku izņemšana, kuri viņai bijuši kājās, sperot cietušajai. Apskatē norādīts, ka zābaku purngalos iestrādāta metāla plāksne (lietas 22.-23.lapa).

Tiesas sēdē pēc apsūdzētās lūguma tika uzklausīts liecinieks /pers. T/, kurš liecināja, ka šā gada aprīlī aiz greizsirdības par to, ka /pers. D/ pie viņa pavadījusi nakti, /pers. F/ viņam nodarījis miesas bojājumus, par ko policijā esot uzsākts kriminālprocess.

VP Kurzemes RP Saldus iecirkņa izziņa apstiprina, ka 2013.gada 19.aprīlī policijā reģistrēta informācija no medicīnas iestādes par to, ka Saldū, Jelgavas ielā pie sporta stadiona nepazīstami jauniešu /pers. T/ nodarījuši miesas bojājumus-galvas smadzeņu satricinājumu, sejas sasitumus. Tā kā /pers. T/ ar iesniegumu policijā nevērsās, par šo notikumu pieņemts lēmums atteikt uzsākt kriminālprocesu. Savukārt 2013.gada 10.jūlijā Saldus iecirknī reģistrēts iesniegums no /pers. T/ par to, ka 2013.gada 19.aprīlī /adrese/ /pers. F/ nodarījis viņam miesas bojājumus, par ko 2013.gada 17.jūlijā uzsākts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas, kas atrodas izmeklēšanas stadijā un neviena persona nav atzīta par aizdomās turēto (iesniegts tiesas sēdē).

Šāda pretrunīga /pers. T/ policijai sniegtā informācija par viņa piekaušanas apstākļiem tiesas ieskatā nedod pamatu /pers. F/ uzvedību vērtēt kā izteikti agresīvu un apsūdzētās izteiktā versija, ka /pers. D/ varētu būt piekāvis /pers. F/, nav guvusi apstiprinājumu. Kā cietusī, tā liecinieks /pers. F/ tiesas sēdē apstiprināja, ka baidās no vardarbības pielietojuma no apsūdzētās.Tieši norādīta iemesla dēļ /pers. F/ neiejaucās un neaizstāvēja faktisko sievu, kad apsūdzētā viņu sita.

Kā redzams no tiesas sēdē iegūtās un lietā esošās informācijas par /pers. A/ personību, viņa jebkuru konfliktsituāciju spēj risināt vienīgi ar vardarbības pielietojumu.

Tiesa atzīst, ka tiesas izmeklēšanā iegūtie augstāk norādītie pierādījumi, pilnībā novērš šaubas ka smagos miesas bojājumus /pers. D/ būtu nodarījusi vēl kāda cita persona, izņemot /pers. A/, līdz ar ko tiesa atzīst, ka ar tiesas sēdē pārbaudītajiem un lietā esošajiem pierādījumiem pilnībā pierādīts, ka apsūdzētās darbības pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētais noziegums.

Konkrētajā kriminālprocesā apdraudējuma objekts ir /pers. D/ veselība, ar ko jāsaprot organisma dabiskais stāvoklis, cilvēka ķermeņa orgānu un audu normāla funkcionēšana. No objektīvās puses miesas bojājumu nodarīšana ir prettiesisks kaitējums /pers. D/ veselībai, ko /pers. A/ izdarīja ar aktīvām darbībām- sitot un sperot cietušajai pa seju un krūšu kurvi. Kā nodibināts tiesas izmeklēšanā, apsūdzētā nekādus priekšmetus un rīkus sišanā nav izmantojusi, situsi vienīgi ar dūrēm un spērusi kājām. Konkrētais nozieguma sastāvs ir materiāls un noziegums ir pabeigts ar brīdi, kad cietušajai tika nodarīti konkrēta smaguma miesas bojājumi. Tiesas izmeklēšanā netika iegūti pierādījumi, ka cietusī pati būtu izprovocējusi konfliktsituācijas rašanos.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētās /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu /pers. A/ atbildību pastiprina apstāklis, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas pirmo punktu noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, novērtējot izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētās /pers. A/ personību, pie soda noteikšanas tiesa ņem vērā, ka izdarīts smags noziegums, apsūdzētā iepriekš sodīta, jaunu noziegumu izdarījusi nedzēstas sodāmības laikā, iepriekš vairākas reizes saukta pie administratīvās atbildības (lietas 31.-37.lapa), sastāvējusi psihiatriskā kabineta uzskaitē, pašreiz ambulatorā kartiņa arhīvā, sastāv SIA „Saldus medicīnas centrs" narkoloģiskā kabineta reģistrā ar diagnozi Alkohola atkarība (lietas 38.-39.lapa). Iecirkņa inspektore dienesta ziņojumā par /pers. A/ norāda, ka apsūdzētā dzīvo kopā ar savu nepilngadīgo dēlu, algotu darbu nestrādā, pārmērīgi lieto alkoholiskos dzērienus un reibumā konfliktē ar apkārtējiem, dzīvesvietā izraisās strīdi, kuri beidzas ar kautiņiem. Mājas kaimiņi /pers. A/ bieži redzot alkohola reibumā, iedzeršanas reizēs mazgadīgais dēls tiek atstāts bez uzraudzības (lietas 40.lapa). Valsts probācijas dienesta Saldus TSV Izvērtēšanas ziņojumā par apsūdzēto norāda, ka /pers. A/ ir probācijas dienesta redzeslokā saistībā ar iepriekš izdarītiem likumpārkāpumiem un apkopojot uzraudzības periodā iegūto informāciju secināts, ka ņemot vērā /pers. A/ uzvedību un emocionālo stāvokli, nepastāv iespēja, ka /pers. A/ šajā jomā varētu veikt pozitīvas pārmaiņas. /pers. C/ ir problēmas kontrolēt savu uzvedību visās dzīves situācijās, viņa pārkāpj robežas gan attiecībās ar saviem paziņām, gan attiecībās ar amatpersonām. /pers. C/ uzvedība alkohola iespaidā kļūst nekontrolējama, apkārtējiem apdraudoša un bīstama,lai gan pati /pers. A/ nesaskata, ka vielu lietošana viņai ir problemātiska. Noziedzīgā nodarījuma veicinošie apstākļi ir /pers. A/ dzīves vide, personu loks, ar kurām viņa uztur regulārus kontaktus, pašas domāšanas veids un attieksme. Probācijas amatpersona nākusi pie secinājuma, ka kliente nemēdz izdarīt secinājumus, par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, agresijas un vardarbības izpausmēm, jo nespēj izjust līdzcietību un žēlumu. Kā pamatojums šādai rīcībai ir pašas emocionālais stāvoklis (nespēja piedot pret sevi vērstos pāri darījumus) un stingra pārliecība, ka upuri paši ir vainīgi. /pers. A/ atsakās no jebkādas VPD piedāvātās palīdzības un atbalsta, īpaši tad, ja ir nepieciešama pašas līdzdalība. Ja viņai noteiktie pienākumi ir jāievēro piespiedu kārtā, /pers. A/ vadās tikai ārējas motivācijas dēļ un nesasniedz plānoto rezultātu. /pers. A/ pozitīvais resurss ir emocionālais un materiālais atbalsts no tēva puses, tēva interese par /pers. A/ ikdienas gaitām, pārdzīvojumiem, sapratne, iespēja uzticēt savas problēmas, arī dēls /vārds/ /pers. A/ ir svarīgs (dokumenti iesniegti tiesas sēdē).

No Krimināllikuma 35. un 46.panta jēgas izriet, ka soda mērķis ir sodīt vainīgo personu un atturēt to no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un šī mērķa sasniegšanai sodam ir jābūt taisnīgam – atbilstošam nodarījuma smagumam un vainīgā personībai. Nosakot sodu tiesa novērtē ar likumu aizsargāto interešu apdraudējuma raksturu un radītās sekas.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētās /pers. A/ acīmredzami neadekvātā agresivitāte un nežēlība ir būtiski apdraudējusi cilvēku kā sabiedrības pamatvērtību. /pers. C/ rīcības rezultātā cietušajai /pers. D/ ir nodarīti smagi – dzīvībai bīstami miesas bojājumi. Izvērtējusi nodarījuma raksturu, tiesa secina, ka konkrētajos apstākļos apsūdzētā ir rīkojusies personiska, pretsabiedriski orientēta motīva vadīta

un viņas rīcība nav bijusi saistīta ar vispārcilvēciskām vērtībām. Vienlaicīgi jāņem vērā apstāklis, ka arī cietušās uzvedība veicināja konfliktsituācijas rašanos un smago traumu viņa guva kopīgas alkohola lietošanas laikā ar apsūdzēto. Pašas cietušās nespēja adekvāti risināt partnerattiecības ar faktisko vīru un viņa neuzticības akceptēšana, turpinot ilgstoši uzturēties apsūdzētās dzīvoklī, faktiski veicināja konfliktsituācijas izveidošanos, kam risinājums bija apsūdzētās agresivitātes izpausme. Tiesa ņem vērā, ka cietusī šobrīd veselību ir atguvusi un paliekošs kaitējums viņai nav radies.

Tiesa uzskata, ka nolūkā nodrošināt sabiedrības drošību un atturēt apsūdzēto /pers. A/ no likumpārkāpumu izdarīšanas, viņai piemērojama reāla brīvības atņemšana, kā to nosaka likums. Izolācija no sabiedrības ir bargs sods, taču tas atbilst apsūdzētā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šāda soda bardzība piemērojama ne tikai lai atturētu apsūdzēto, bet arī citas personas no analogu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.Krimināllikuma 55.panta desmitā daļa liedz tiesai iespēju brīvības atņemšanas sodu /pers. A/ noteikt nosacīti, jo konkrēto noziegumu viņa izdarījusi nosacītas notiesāšanas laikā.

Izvērtējot visu minēto, tiesa secina, ka par apsūdzētās personību iegūtās ziņas, kā arī apsūdzētās uzvedības raksturs, subjektīvā attieksme pret savu rīcību un tās izraisītajām sekām, tiesai rada pārliecību, ka nav nepieciešama ilgstoša /pers. A/ izolācija no sabiedrības un speciālā prevencija- panākt, lai apsūdzētā turpmāk pildītu likumus un neizdarītu jaunus noziegumus būs iespējama apsūdzētajai nosakot brīvības atņemšanas sodu iespējami tuvu, taču pārsniedzot minimālās sankcijas robežas. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētās apgādībā ir mazgadīgs bērns, kura intereses būtiski tiek aizskartas, liedzot būt kopā ar māti. Neskatoties uz apsūdzētās antisociālo dzīvesveidu tiesa ņem vērā probācijas dienesta izvērtēšanas ziņojumā norādīto informāciju, ka dēls viņas dzīvē ir svarīgs. Minēto tiesas sēdē apstiprināja arī cietusī /pers. D/, apstiprinot, ka apsūdzētā par dēlu rūpējas un viņa intereses vienmēr pirmajā vietā.

Ņemot vērā apsūdzētās atbildību pastiprinošos apstākļus, tiesa uzskata, ka soda efektivitātei nosakāms papildsods – policijas kontrole, lai arī pēc pamatsoda izciešanas lai arī policija turpinātu uzraudzīt apsūdzētās uzvedību un pakļautu viņu policijas iestādes norādītajiem ierobežojumiem.

Pie galīgā soda noteikšanas Krimināllikuma 51.panta kārtībā jāņem vērā neizciestais sods pēc Saldus rajona tiesas 2012.gada 26.aprīļa sprieduma- brīvības atņemšana uz vienu gadu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 4 gadiem. Tiesa atrod par mērķtiecīgu piemērot sodu daļējas saskaitīšanas principu, jo /pers. A/ iepriekš sodīta par citas kategorijas noziedzīgu nodarījumu. Ņemot vērā, ka apsūdzētā neizciesta soda laikā izdarīja jaunu smagu noziegumu un ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta 1^1. panta pirmo un otro daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievienojama ne mazāk kā viena trešdaļa no neizciestā soda.

Tiesas sēdē apsūdzētās /pers. A/ aizstāvību realizēja zvērināta advokāte Daiga Ročkus kurai saskaņā ar Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" 28.7., 28.9., 61.8., 61.10.punktiem par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem izmaksājami Ls 50.

Advokāta izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij par apsūdzētās aizstāvību tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.pantu uzliekams apsūdzētajai /pers. A/, jo tiesa nekonstatē KPL 85.panta pirmajā daļā noteikto pamatu apsūdzētās atbrīvošanai no samaksas par aizstāvja palīdzību.

Kaitējuma kompensācijas pieteikumu tiesas sēdē cietusī /pers. D/ atsauca.

Jautājums par rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta noteikumiem.

2013.gada 24.maijā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā un papildus – aizliegums tuvoties cietušajai /pers. D/ (lietas 27.lapa).

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu daļēji pievienojot šim sodam neizciesto sodu pēc Saldus rajona tiesas 2012.gada 26.aprīļa sprieduma, galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem un 21 (divdesmit vienu) dienu.

Drošības līdzekli – /pers. A/ grozīt un pēc sprieduma pasludināšanas viņu apcietināt tiesas zālē. Soda izciešanu sākt skaitīt no 2013.gada 18.oktobra.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij advokātei izmaksāto atlīdzību par juridiskās palīdzības sniegšanu tiesas sēdē Ls 50 (piecdesmit) apmērā.

Procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei /pers. A/ noteikt 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Lietisko pierādījumu –melnus 39.izmēra puszābakus-pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā vai kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Senāta krimināllietu departamentam, iesniedzot sūdzību vai protestu Saldus rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2013.gada 28.oktobris.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* **G.GALIŅA**